

kultura

POZNAŃSKI KONGRES KULTURY 1-3 GRUDNIA 2011

RAPORT Grupy Roboczej nr 1 ///

Partycypacja obywatelska w zarządzaniu kulturą.

GRUPA ROBOCZA NR 1

Celem Grupy jest przygotowanie katalogu rekomendacji wprowadzających praktykę konsultowania decyzji dotyczących kultury, podejmowanych przez administrację publiczną na poziomie samorządu. Pierwszym etapem pracy grupy jest analiza rozwiązań stosowanych w innych polskich i europejskich samorządach oraz rozpoznaniu sytuacji prawnej w zakresie kompetencji samorządu w dziedzinie zarządzania kulturą. Kolejnym etapem pracy grupy jest próba wypracowania modelu eksperckiego wsparcia dla konkursów ofert oraz opracowania demokratycznych procedury powoływania reprezentatywnych zespołów konsultacyjno-doradczych zarówno w ramach współpracy danych sektorów z administracją jak i reprezentacji międzysektorowej. Istotnym celem prac grupy jest także wypracowanie nowych standardów udostępniania informacji o wydatkowaniu środków publicznych na kulturę. Grupa analizuje ponadto możliwości i celowość wprowadzenia elementów budżetu partycypacyjnego przy podziale środków przeznaczanych na działalność kulturalną oraz podejmuje refleksję nad lokalną strategią kulturalną jako elementem wyznaczania priorytetów zarządczych. Dodatkowym zadaniem Grupy jest przygotowanie optymalnych metod konsultacji społecznych na potrzeby konsultacji propozycji opracowywanych przez wszystkie Grupy Robocze Sztabu, ponieważ takie działania zostały zaplanowane jako ostatni etap prac, bezpośrednio poprzedzający Poznański Kongres Kultury.

Autorzy raportu: Andrzej Maszewski w konsultacji z Marcinem Maćkiewiczem

WSTĘP

Nieumiejętność współpracy i patologiczny indywidualizm Polaków jest główną barierą rozwojową, przed którą stoi nasze społeczeństwo – tak brzmiąca diagnoza wynikająca z wypowiedzi prof. Janusza Czapińskiego towarzyszy Sztabowi antykrzysowemu na rzecz poznańskiej kultury od początku jego funkcjonowania i stała się jedną z przesłanek powołania Grupy Roboczej zajmującej się partycypacją obywatelską w zarządzaniu kulturą.

Budowanie społeczeństwa obywatelskiego oraz rozwój kapitału społecznego wydają się jednym z najważniejszych wyzwań współczesnej Polski, a wspólnoty miejskie powinny mieć w tym swój istotny udział. Niniejszy raport stara się zarekomendować kilka rozwiązań składających się na główną rekomendację Grupy Roboczej, czyli **WDROŻENIE PARTYCYPACYJNEGO MODELU ZARZĄDZANIA KULTURĄ**.

Tak sformułowana rekomendacja główna to – mówiąc najprościej – postulat poszerzenia demokracji. Zmiana ustrojowa w Polsce przyniosła, również na poziomie samorządowym, podstawowy atrybut demokracji – wolne wybory. W społeczeństwie obywatelskim demokracja nie powinna jednak ograniczać się do udziału w głosowaniach na kandydatów do Rady Miasta, Sejmiku województwa czy stanowisko Prezydenta. Tym bardziej, że w wyniku przygnębiająco niskiego zaufania obywateli do instytucji publicznych poziom udziału w wyborach (w ostatnich wyborach samorządowych w Poznaniu poniżej 40 % jest wysoce niezadawalający). Ludzie, którzy wierzą w demokrację jako skuteczną i sprawiedliwą metodę organizowania społeczności jako sposób na przezwycięzenie owego zjawiska proponują jeszcze więcej demokracji – czyli partycypację obywateli w rządzeniu. Postulują nowe formy wpływu na decyzje samorządowe oraz bycie obywatelem nie tylko co kilka lat, ale niemal na co dzień. Oczywiście całkowicie dobrowolnie.

Istnieją trzy stopnie partycypacji społecznej: informowanie, konsultowanie i współdecydowanie. W modelu, który rekomendujemy najwyraźniej zarysowana jest forma informacyjna, oparta o precyzyjne rozwiązania prawne i standardy dobrych praktyk niezbędnych do zaistnienia wzajemnego zaufania, czyli spełnienia podstawowego warunku budowania kapitału społecznego. Rekomendujemy również drugi konsultacyjny stopień partycypacji, aczkolwiek napotkaliśmy w tym miejscu na problemy: po pierwsze reprezentatywności ciał formułujących opinię i po drugie zakresu zagadnień jakie powinny podlegać konsultacjom. Trzeci z kolei stopień partycypacji polega na współdecydowaniu i wymaga dialogu pomiędzy stroną społeczną, a władzą wyposażoną w mandat wyborczy. Strona społeczna może bowiem teoretycznie przyjąć pewien zakres odpowiedzialności za zgodą władzy, która chce mu tą odpowiedzialność powierzyć. Uważamy jednak, że na tą formę partycypacji nie jest gotowa ani strona społeczna ani Rady Miasta czy Sejmiku Wojewódzkiego. Ponadto, rozważając problem czysto teoretycznie, obawiamy się czy wykrojenie pewnego fragmentu polegającego na współdecydowaniu nie stanie się rodzajem alibi wyłączającym spod społecznej kontroli pozostałą część decyzji podejmowanych w sferze kultury.

W opracowaniu naszym staraliśmy się kłaść nacisk na autentyczność udziału obywateli w procesie decyzyjnym, a nie na stworzenie teoretycznego modelu wpisującego się w modę na partycypację społeczną. Za najistotniejsze zadanie uznaliśmy zorganizowanie rozproszonej i trudnej do precyzyjnego określenia strony społecznej mogącej potencjalnie uczestniczyć w zarządzaniu kulturą. Relacje z władzami, szczególnie na poziomie współdecydowania, odłożyliśmy na dalszy etap procesu, który opisujemy.

Po roku doświadczeń wynikających z pracy w Sztabie antykryzysowym na rzecz poznańskiej kultury, którego działalność była praktycznym przejawem funkcjonowania obywatelskiej aktywności, doszliśmy do wniosku co najmniej sprzecznego logicznie: wyłonienie reprezentacji środowiska ludzi zajmujących się sferą kultury jest konieczne, ale jednocześnie bardzo trudne lub wręcz niemożliwe do wykonania.

Próbując rozwiązać ową sprzeczność, Grupa Robocza przyjęła cztery założenia:

OTWARTOŚĆ MODELU PARTYCYPACJI – czyli dostępność dla wszystkich zainteresowanych.

Założenie to, przyjęte w wyniku publicznych konsultacji, ma bardzo daleko idące konsekwencje. Teoretycznie zakłada udział każdego mieszkańca nie tylko naszego miasta, ale całej metropolii poznańskiej, a także osób żyjących poza Poznaniem, ale identyfikujących się z jego problemami. Praktycznie ilość uczestników zaangażowanych w zalecany proces będzie z pewnością wielokrotnie mniejsza. Podstawą partycypacji jest bowiem dobrowolność, a znając stopień społecznej aktywności obywateli sądzymy, że nadmiar zainteresowanych nie grozi paraliżem społecznej debaty. Założenie pełnej otwartości ma natomiast mnóstwo konsekwencji pozytywnych. Od pewnego czasu w rozważaniach na temat kultury obserwujemy zjawisko dominacji animatorów, kuratorów i autorów projektów. Organizatorzy wydarzeń kulturalnych stali się ważniejsi niż artyści i odbiorcy. Otwartość jest próbą przełamania tego trendu. Pragniemy, aby proces uspołecznienia zarządzania kulturą objął zarówno artystów, animatorów i menagerów, jak i środowisko akademickie i odbiorców kultury.

CAŁOŚCIOWE SPOJRZENIE NA KULTURĘ – czyli przełamanie konsekwencji wynikających z reformy samorządowej i podziału na sektory organizatorów działających w sferze kultury.

Problemy funkcjonowania kultury w Poznaniu widzimy jako całość, bez podziału na status organizatora. Wiemy, że kształt poznańskiej kultury finansowanej ze środków publicznych wyznaczają zarówno Urząd Miasta Poznania, jak i Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego, a nawet Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego, które jest organizatorem Muzeum Narodowego oraz współorganizatorem Teatru Wielkiego w Poznaniu. Zdajemy sobie sprawę, że Urząd Marszałkowski i Radni Sejmiku Województwa zajmują się dużo większym obszarem niż stolica regionu. Nasze rekomendacje jednak z założenia mają dotyczyć aktywności kulturalnej w całym mieście, ponieważ dla

odbiorców jest całkowicie obojętne, kto sprawuje nadzór nad którą instytucją. Dlatego też rekomendacje przedstawione w tym i innych raportach Grup Roboczych dotyczyć mają wprowadzenia wspólnych standardów, bez względu na status organizatora.

Podobnie całościowo staramy się spojrzeć na aktywność poszczególnych sektorów działających w sferze kultury. Odbiorcy bowiem również obojętne jest czy wydarzenie zorganizowane zostało przez instytucję, stowarzyszenie, fundację czy pomiot prywatny. Chcielibyśmy, aby reguły wypracowane zostały wspólnie i w możliwie szerokim zakresie były uniwersalne.

ŚRODKI PUBLICZNE – rekomendacje dotyczą przede wszystkim tych aspektów aktywności kulturalnej, które w całości lub części finansowane są ze środków publicznych.

Sektor podmiotów prywatnych aktywnych w sferze kultury jest niezwykle istotnym elementem w życiu naszego miasta. Pragniemy, aby jego przedstawiciele byli reprezentowani w naszym modelu, niemniej skupiamy się przede wszystkim na tych instytucjach, projektach i wydarzeniach, które realizują zadanie samorządów polegające na organizowaniu działalności kulturalnej.

PODSTAWĄ PARTYCYPACJI JEST DOSTĘP DO INFORMACJI

Poza wskazywaną potrzebą udziału w podejmowaniu decyzji za kluczowy uznajemy sam aspekt dostępu do informacji, bez którego współuczestnictwo nigdy nie będzie w pełni możliwe. Rekomendacje dotyczą zakresów dostępności informacji, jak i standardów ich przygotowywania.

REKOMENDACJE

REKOMENDACJA 1

OTWARTE FORUM KULTURY

Rekomendujemy powołanie Otwartego Forum Kultury jako forum debaty publicznej o charakterze otwartym, informacyjno-konsultacyjnym. Powinno być ono przestrzenią prezentacji idei oraz wyników prac podejmowanych w ramach wszelkich form społecznienia zawartych w tym i innych raportach Grup Roboczych. OFK to w założeniu swoista kontynuacja idei działalności Sztabu antykryzysowego na rzecz poznańskiej kultury, w znaczeniu jego pełnej otwartości i dostępności dla wszystkich zainteresowanych. Podstawowym celem OFK będzie prowadzenie ciągłej debaty publicznej na tematy dotyczące kultury. Minimum raz na kwartał powinno odbywać się tematyczne spotkanie Forum podejmujące aktualne tematy istotne dla funkcjonowania kultury w mieście. Jako operatora dysponującego środkami na utrzymanie właściwego poziomu merytorycznego proponujemy Generator Kultury, którego powołanie rekomenduje Grupa Robocza nr 2. Również raz na kwartał powinno odbywać się drugie spotkanie, tym razem wspólne z Obywatelską Radą Kultury, wyłonioną przez OFK. Na spotkaniu tym Rada przedstawiać

będzie sprawozdanie ze swojej aktywności oraz zbierać materiał do pracy na następnym okresie działalności.

REKOMENDACJA 2

OBYWATELSKA RADA KULTURY

Rekomendujemy powołanie Obywatelskiej Rady Kultury o charakterze inicjatywno-doradczym wyłonianej raz do roku przez Otwarte Forum Kultury. Proponujemy, aby ORK składała się z reprezentantów pochodzących z możliwie najbardziej zróżnicowanych środowisk. Powinny się w niej znaleźć osoby obdarzone autorytetem i kompetencjami, wywodzące się z grona artystów, animatorów, menagerów, środowiska akademickiego i odbiorców kultury.

Tryb pracy, zaakceptowany następnie przez OFK, Rada powinna ustalić sama.

W niniejszym raporcie poddajemy rekomendujemy natomiast, aby:

- Otwarte Forum Kultury wybierało 15 członków Rady każdego roku w pierwszej połowie grudnia;
- mandat członków Obywatelskiej Rady Kultury był ważny do 31 stycznia następnego roku, a z dniem 1 lutego został przejęty przez kolejnych wybranych przedstawicieli różnych środowisk;
- obrady ORK były otwarte z możliwością zabierania głosu przez osoby spoza Rady, które jednak nie miałyby prawa brania udziału w głosowaniach;
- spotkania Rady odbywały się raz w miesiącu (w tym jedno w kwartale - sprawozdawcze przed OFK);
- decyzje zapadały zwykłą większością głosów;
- obowiązujące kworum wynosiło 8 osób;
- trzykrotne z rzędu odwołanie spotkania rady z powodu braku kworum powodowało jej automatyczne odwołanie.

Ostateczną decyzję dotyczącą proponowanych zasad funkcjonowania Rady podejmie Otwarte Forum Kultury.

ZAKRES DZIAŁAŃ

Do zakresu działań Obywatelskiej Rady Kultury powinno należeć w szczególności:

- opiniowanie projektów aktów prawa lokalnego dotyczących sfery kultury;
- podejmowanie inicjatyw dotyczących zmian prawa regulującego działalność kulturalną na poziomie samorządowym i krajowym;
- zajmowanie stanowiska w strategicznych sprawach dotyczących sfery kultury;
- inicjowanie publicznej debaty;
- rekomendowanie osób wchodzących w skład bazy ekspertów tworzonej przez Wydział Kultury i Sztuki UM i Departament Kultury UM WW

- monitorowanie przejrzystości wydatkowania środków publicznych na cele kulturalne przy uwzględnieniu standardów określonych w kolejnych rekomendacjach;
- rekomendowanie instytucji, projektów i wydarzeń artystycznych, które powinny zostać poddane ewaluacji.

RELACJE Z WŁADZAMI

Postulujemy utworzenie Obywatelskiej Rady Kultury w sposób oddolny, niezależny od decyzji władz samorządowych. W tym znaczeniu ORK różnić się będzie od większości tego typu ciał powołanych w innych miastach Polski.

Od woli Marszałka Województwa i Prezydenta Miasta zależność będzie, które z podejmowanych decyzji będą przez nich konsultowane z Obywatelską Radą Kultury. Pożądana będzie również współpraca z Komisjami Kultury Rady Miasta i Sejmiku Województwa Wielkoposkiego w zakresie, w jakim te podejmujące uchwały organy władzy będą widziały potrzebę współpracy.

Potrzebny jest czas i właściwa praktyka, aby krytyczną postawę i brak wzajemnego zaufania zastąpić dialogiem i wymianą opinii na temat decyzji podejmowanych w sferze zarządzania kulturą. Dzisiaj z jednej strony władza powołuje się na mandat „wyborczy” jako wystarczający do podejmowania decyzji w sprawach ogółu, często bez dostatecznych kompetencji, przygotowania, rozeznania i konsultacji. Z drugiej strony – środowisko ludzi zainteresowanych kulturą nie potrafi wyłonić żadnej reprezentacji gotowej do wyrażenia jasnego stanowiska dotyczącego poszczególnych zagadnień i problemów.

Nadmienić należy, że w ostatnim czasie miały miejsce fakty, które budzą nadzieję na przełamanie opisanego stanu rzeczy. Prawdziwe i skutkujące zmianą planów konsultacje miały miejsce podczas obrad Komisji dialogu obywatelskiego d/s kultury. To bardzo pozytywne zjawisko ma jednak tą wadę, że Komisja dialogu jest reprezentacją jedynie pozarządowych organizacji działających w sferze kultury. Brak reprezentacji innych środowisk i sektorów pragniemy przezwyciężyć powołując rekomendowaną Obywatelską Radę Kultury.

SPOSOBY PRZEZWYCIĘŻENIA ZAGROZEŃ WYNIKAJĄCYCH Z POWOŁANIA ORK:

Każdej formie ciał przedstawicielskich, również Obywatelskiej Radzie Kultury, grozi oderwanie od społecznego zaplecza i zarzut o arbitralność podejmowanych decyzji. Przeciwdziałania temu procesowi należy szukać w:

- sprawozdawczości z działań prowadzonych przez Obywatelską Radę Kultury przed Otwartym Forum Kultury
- kadencyjności członkostwa w Obywatelskiej Radzie Kultury, której skład wybierany byłby raz do roku, z możliwością pracy w niej maksimum przez trzy następujące po sobie lata;
- operatywnej, ale jednocześnie dość licznej reprezentacji członków Obywatelskiej Rady Kultury (15 osób);
- reprezentatywności dla różnych środowisk;

Kolejne rekomendacje dotyczą sposobów pozyskiwania wiedzy jako niezbędnego narzędzia umożliwiającego sprawne i efektywne funkcjonowanie zarówno powoływanych ciał społecznych jak i organów władzy samorządowej.

REKOMENDACJA 3

FUNDUSZ EWALUACYJNY I EKSPERCKI

Powołanie FUNDUSZU EWALUACYJNEGO i EKSPERCKIEGO stworzonego na mocy porozumienia pomiędzy Prezydentem Poznania i Marszałkiem Województwa, wraz z zaangażowaniem środków proporcjonalnym do obecności obu organizatorów w sferze kultury w mieście. Postulujemy, aby był on w dyspozycji WKiS UM Poznania.

FUNDUSZ EWALUACYJNY

Nad procedurami ewaluacji wydarzeń, projektów i działalności instytucji szerzej pracowała Grupa Robocza nr 3. Należy jednak w tym miejscu podkreślić, że zdajemy sobie sprawę, iż ewaluacja jest kosztowna i wiąże się z koniecznością zaplanowania na ten cel wydatków budżetowych. W dłuższej perspektywie czasowej jest to jednak inwestycja opłacalna również w aspekcie ekonomicznym, nie wspominając o wartościach, jakie przynosi rzetelna wiedza o stopniu realizacji wyznaczonych celów. W myśl niniejszej rekomendacji Wydział Kultury i Sztuki UM w wyniku przetargu wybierałyby podmioty przeprowadzające ewaluację poszczególnych wydarzeń, projektów i instytucji, posługując się środkami FUNDUSZU. Wyniki badań służyć będą wszystkim podmiotom – władzy wykonawczej, radnym, mediom, Otwartemu Forum i Obywatelskiej Radzie Kultury.

BAZA EKSPERTÓW

Rola EKSPERTÓW to drugi ważny aspekt oceny jakościowej. Utworzenie bazy ekspertów służyć ma włączeniu elementów oceny eksperckiej do trybu przeprowadzania otwartych konkursów ofert i innych form podziału środków publicznych na działania kulturalne, takich jak stypendia, nagrody i granty. Pożądanym jest również udział ekspertów w konkursach na stanowiska dyrektorów instytucji kultury, co bardziej szczegółowo opisuje stosowna rekomendacja Grupy Roboczej nr 2. Z opinii ekspertów mogliby korzystać również Radni oraz mieszkańcy i przedstawiciele organizacji pozarządowych uczestniczący w organizowanych przez samorząd konsultacjach. Postulat ten jest w ostatnim czasie realizowany przez Wydział Kultury i Sztuki UM poprzez tworzenie bazy ekspertów z intencją zatrudnienia części z nich do oceny wniosków złożonych w ramach otwartych konkursów dla organizacji pozarządowych. Proponujemy szersze wykorzystanie ekspertów zgodnie z treścią niniejszej rekomendacji oraz postulujemy w przyszłości konsultowanie ich wyboru z Obywatelską Radą Kultury.

Zakładamy, że eksperci braliby udział w posiedzeniach Komisji Konkursowych:

- odpłatnie, z głosem doradczym w przypadku otwartych konkursów ofert dla organizacji pozarządowych;

- odpłatnie, z głosem stanowiącym w przypadku innych konkursów;
- nieodpłatnie z głosem stanowiącym w komisjach konkursów na stanowiska dyrektorskie instytucji kultury, w wymiarze możliwym w ramach obowiązującego prawa;
- nieodpłatnie, z głosem stanowiącym w przypadku kapituł nagród i stypendiów.

REKOMENDACJA 4

TRANSPARENTNOŚĆ I DOSTĘP DO INFORMACJI PUBLICZNEJ

Model wszelkiej partycypacji nie jest możliwy bez dostępu do informacji. Zgodnie z ustawą o dostępie do informacji publicznej wszystkie instytucje publiczne oraz organizacje pozarządowe korzystające z publicznych środków powinny prowadzić BIP. W związku z tym rekomendujemy spełnienie obowiązków ustawowych oraz wdrożenie standardów TRANSPARENTNOŚCI, w tym:

- obowiązkową publikację statutów, strategii rozwoju, regulaminów organizacyjnych, planów rocznych, sprawozdań finansowych i merytorycznych oraz wyników przeprowadzanych ewaluacji w BIP publicznych instytucji kultury (lub ich organizatorów) prowadzących działalność na terenie miasta Poznania,
- obowiązkową publikację statutów, sprawozdań merytorycznych i finansowych w BIP organizacji pozarządowych korzystających ze środków publicznych,
- obowiązkową publikację sprawozdań finansowych projektów kulturalnych realizowanych przez organizacje pozarządowe, instytucje kultury i prywatnych przedsiębiorców, korzystających ze środków publicznych. Sprawozdawczość dotyczyć miałaby wydatkowania środków publicznych biorąc pod uwagę ograniczenia wynikające z ochrony danych osobowych oraz innych ograniczeń prawnych. Powinna jednak zawierać również wysokość całości budżetu danego zadania, włącznie ze środkami pozyskanymi z pozostałych źródeł finansowania (wychodzimy z założenia, że pozyskanie dodatkowych środków nie byłoby możliwe bez zaangażowania pieniędzy publicznych, a prawdziwa ewaluacja wydarzenia bez znajomości całościowego budżetu jest praktycznie niemożliwa)

Ponadto zasadzie pełnej transparentności podlegać powinny także konkursy na stanowiska dyrektorów instytucji kultury, które powinny być przeprowadzane w sposób jawny, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Kultury w sprawie organizacji i trybu przeprowadzania konkursu. Jawność rozumiana jest tu jako dostępność dokumentacji konkursowej o charakterze jawnym bez konieczności występowania o te informacje w trybie dostępu do informacji publicznej. Aspekt ten stanowi element rekomendacji GRUPY nr 2.

Nad wypełnianiem rekomendowanych standardów czuwać powinien KOORDYNATOR DOSTĘPU DO INFORMACJI PUBLICZNEJ powołany przez Obywatelską Radę Kultury, działający społecznie lub odpłatnie z funduszu eksperckiego, o ile dysponent funduszu wyrazi na to zgodę. Wyniki pracy Koordynatora dostępu do informacji publicznej powinny

być brane pod uwagę przy ocenie wniosków składanych w otwartych konkursach ofert i innych wnioskach o dofinansowanie projektów i wydarzeń kulturalnych. W ramach ich oceny postulujemy stworzenie osobno punktowanej kategorii – spełnianie standardów transparentności.

UWARUNKOWANIA WPROWADZENIA REKOMENDACJI

POZYTYWNE EFEKTY WDROŻENIA PARTYCYPACYJNEGO MODELU ZARZĄDZANIA KULTURĄ

- utworzenie platformy debaty publicznej;
- wykorzystanie potencjału obywateli;
- stworzenie reguł i zasad porządkujących praktykę zarządzania kulturą;
- dostosowanie praktyki do zmieniającej się rzeczywistości społecznej;
- przeciwdziałanie procesowi atomizacji środowiska;
- stworzenie przestrzeni dla kolejnych generacji nowych idei;
- osłabienie znaczenia bezproduktywnej postawy krytycznej.

TRUDNOŚCI ZWIĄZANE Z WDROŻENIEM PARTYCYPACYJNEGO MODELU ZARZĄDZANIA KULTURĄ

Jakiegolwiek uspołecznienie zarządzania niemożliwe jest bez zaangażowania członków wspólnoty, której owo zarządzanie dotyczy. Istnieje szereg okoliczności, które powodują, że proces ten niezwykle trudno wprowadzić w środowisku ludzi zajmujących się kulturą. Należą do nich:

- niedocenywanie znaczenia samorządów w życiu społecznym;
- niechęć do respektowania decyzji podjętych przez demokratyczne struktury;
- wzory ze świata polityki uprawianej jako nieustanna, bezwzględna rywalizacja;
- personalizacja sporów;
- rozumienie udziału w życiu społecznym jako okazji do promowania własnej działalności i zabiegania o realizację prywatnych interesów;
- niedostrzeganie potrzeby budowania zasad mogących porządkować funkcjonowanie społeczności;
- nieodróżnianie skądinąd pożądanego krytycznej postawy artystycznej od formy dialogu wymagającego wysłuchania drugiej strony;
- przypisywanie sobie monopolu na wrażliwość społeczną, niezależność, oddolność, co prowadzi często do ideologizacji postaw i poglądów;
- schowana częstokroć za niezwykle krytyczną postawą, faktyczna akceptacja istniejącej praktyki i strach przed zmianą status quo.

INFORMACJE DODATKOWE

W ramach funkcjonowania Grupy Roboczej odbyło się w sumie 13 spotkań. W pracach Grupy Roboczej brali udział: Andrzej Maszewski i Marcin Maćkiewicz. W kilku spotkaniach

wzięli udział także Ryszard Czapara, Lech Raczak i Piotr Zakens. Ostateczną wersję niniejszego raportu na podstawie opracowań poszczególnych tematów przygotował Andrzej Maszewski w konsultacji z Marcinem Maćkiewiczem.

Ponadto w roli ekspertów lub konsultantów w spotkaniach Grupy Roboczej wzięli udział Alina Gałązka, prof. Jerzy Hausner, Sławomira Piasecka, Piotr Ratajczak i Jarosław Suchan.

Z inicjatywy Grupy, wspólnie z Pozarządowym Centrum Dostępu do Informacji Publicznej, zorganizowano warsztat z ustawy o dostępie do informacji publicznej (15 listopada 2011 roku, CK Zamek w Poznaniu). Warsztat poprowadził prof. Krzysztof Izdebski.

RAPORT Z KONSULTACJI REKOMENDACJI GRUPY ROBOCZEJ NR 1

Po publikacji roboczej wersji raportu uwzględniający głosy wypowiedziane podczas otwartych konsultacji, zgłoszone w ramach e-konsultacji oraz wszelkich innych zastosowanych form konsultacji indywidualnych.

lp.	Obszar	Autor	Uwaga	Uwzględniono/Nie uwzględniono wraz z uzasadnieniem
1	Rekomendacja 2	Janusz Pazder	Nie powoływanie Społecznej Rady Kultury	Nie uwzględniono
2	Założenia do rekomendacji	Małgorzata Sieczkowska	Uwzględnienie głosu odbiorców kultury	Uwzględniono
3	Rekomendacja 2	Bernard Ejgerd	Zbyt duże kompetencje SRK	Uwzględniono
4	Rekomendacja 2	Zofia Starikiewicz	Opresyjne kompetencje SRK	Uwzględniono
5	Założenia, rekomendacja 2	Zofia Starikiewicz	Brak reprezentacji twórców	Uwzględniono
6	Rekomendacja 2	Zofia Starikiewicz	Zbyt wąska reprezentacja wyższych uczelni	Uwzględniono
7	Założenia	Ryszard Grobelny	Brak myślenia w skali aglomeracji	Uwzględniono w minimalnym zakresie
8	Relacje z władzą	Ryszard Grobelny	Brak współodpowiedzialności strony społecznej	Nie uwzględniono
9	Założenia	Ryszard Grobelny	Brak odbiorców kultury	Uwzględniono
10	Rekomendacja 4	Ryszard Grobelny	Stworzenie standardów informacji	Uwzględniono częściowo
11	Całość	Ryszard Grobelny	Brak powiązania ze strategią ogólną	Nie uwzględniono
12	Rekomendacja 2	Ryszard Grobelny	Niepotrzebne mnożenie bytów, które już istnieją	Nie uwzględniono
13	Rekomendacja 2	Wojciech Juszcak	Brak odpowiedzialności przy ogromnych kompetencjach SRK	Nie uwzględniono
14	Rekomendacja 3	Ryszard Grobelny	Ewaluacja powinna dotyczyć całej sfery kultury	Nie uwzględniono
15	Całość	Wojciech Juszcak	Ewaluacja i transparentność wystarczającą formą uspołecznienia – rady nie są potrzebne	Nie uwzględniono
16	Rekomendacja 2	Zofia Starikiewicz	Biurokratyzacja i zagrożenie nefunkcjonowania Rady przez zaniechanie działania	Uwzględniono
17	Rekomendacja 2	Janusz Pazder	Komisja dialogu obywatelskiego wystarczającą formą uspołecznienia	Nie uwzględniono
18	Rekomendacja 2	Zofia Starikiewicz	Komisja dialogu obywatelskiego to zbyt wąska reprezentacja środowiska NGO	Uwzględniono
19	Rekomendacja 2	Małgorzata Mikołajczak	Problem powielania struktur – należy otworzyć dostęp do SRK	Uwzględniono
20	Rekomendacja 2	Zofia Starikiewicz	Problem powielania struktur	Uwzględniono
21	Rekomendacja 2	Bernard Ejgerd	Dostęp do partycypacji dla podmiotów prywatnych nieaplikujących o środki publiczne	Uwzględniono
22	Rekomendacja 2	Zofia Starikiewicz	Otwarcie zapewni jakość debaty o kulturze	Uwzględniono